

Arrest

nr. 115 302 van 9 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 24 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de *“weigering in overweging-neming van verzoekers aanvraag ‘verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie’.*”

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 oktober 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 3 augustus 2011, in functie van zijn Belgische schoondochter, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. De administratieve diensten van de stad Gent brachten verweerder op de hoogte van het feit dat deze aanvraag niet in overweging werd genomen.

1.2. In antwoord op een vraag van de administratieve diensten van de stad Gent van 4 mei 2012 bevestigde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding aan deze diensten dat ingevolge een wetswijziging ascendenten van een meerderjarige Belgische onderdaan niet langer in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk van meer dan drie maanden kunnen worden toegelaten.

1.3. De raadsman van verzoeker richtte op 10 augustus 2012 een schrijven aan verweerder waarbij hij meedeelde dat zijn cliënt een kopie ontving van voormelde brief van 4 mei 2012 en waarbij hij verzocht *“om in dit dossier een beslissing te willen nemen”*.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verstuurde op 23 augustus 2012 aan verzoekers raadsman een schrijven met de volgende inhoud:

“Geachte Meester Vrijens

De aanvraag van uw cliënt werd door stad Gent niet in overweging genomen aangezien uw cliënt niet meer in de voorwaarden van artikel 40ter was na de wetswijziging van 22.09.2011.

Deze beslissing werd door mijn dienst nog eens bevestigd middels het schrijven dd. 06.07.2012 waarvan sprake in uw schrijven in bijlage.

De aanvraag van uw cliënt is dan ook afgesloten en mijn dienst hoeft daarom geen beslissing meer te nemen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient ambtshalve op te merken dat om ontvankelijk te zijn een beroep tot nietigverklaring dat bij de Raad wordt ingesteld gericht dient te zijn tegen een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bepaalde rechtstoestand, dan wel zodanige wijzigingen te beletten (cf. J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 8 - 9).

In casu dient te worden vastgesteld dat het op 23 augustus 2013 gedateerde schrijven van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de loutere mededeling bevat van het feit dat reeds een standpunt werd ingenomen inzake verzoekers verblijfsaanvraag en er derhalve niet nogmaals een beslissing moet worden genomen. Een dergelijk schrijven heeft niet tot doel rechtsgevolgen te doen ontstaan of te verhinderen dat deze ontstaan en is dan ook geen voor vernietiging vatbare beslissing.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK